

нието на Александър Стоилов Екзарх за народно въстание, намирайки подобно въстание за „срѣдство смѣло, но опасно“, и пригрѣща по-скоро лозунга на Г. Золотовича за „постепенна просвѣта на народа“. Основания биха могли да намѣрятъ, мисли той, и дветѣ страни, но примѣрътъ на френци и на гърци, който е изтъквалъ и другъ пжтъ, показва, че е вѣчно правъ съветътъ на апостолъ Павла: „Не правете зло, за да дойде доброто“. Временната сполука не бива да ни залъгва за смѣтка на бждащето. Такава сполука, съ бунтоветѣ и революциитѣ си, прилича на буря, която отначало освежава, но отпосле уморява и умъртвява. „Както виждашъ, заключава Селимински предъ Золотовича, азъ съмъ далечъ да възхвалявамъ подобни буйни дѣла, а още по-далечъ — да ги подражавамъ и препоръчвамъ на други“.

Селимински остава и тукъ вѣренъ на себе си и последователенъ въ идеитѣ си. Схващанията му по тия основни проблеми на живота и на българското възраждане сж вече отдавна кристализирани. Още въ 1841 г., въ писмо до Априлова, той изтъква сентенциозно: „Добиването на едно благо не е мжчно, но мжчно е запазването му, за което се изискватъ благоразумие и сила надъ човѣшката възможность“. И съ огледъ къмъ третото главно схващане по-горе (точка 7), бихме припомнили мислитѣ му предъ Априлова, които образуватъ продължение на онази сентенция. Народъ, разсжждава Селимински на 15 юлий 1841 г., народъ, който не е изградилъ държавата си и свободата си върху „висшата политическа наука“, върху „вѣчнитѣ природни закони и общия интересъ“, не е годенъ да образува „братско съединение подъ бащинско управление“; той представя, подобно на турската държава, „тълпа отъ роби и господари, стадо отъ развратни елементи, които се борятъ за взаимно унищожение, сбирщина отъ разбойници, вълци и тигри, а не сборъ отъ логични сжщества“. Поради грѣшки на нашитѣ прадѣди, поради тѣхното невежество и съревнованието на знатнитѣ, нашиятъ народъ се е развратилъ и обезсилилъ нѣкога, та за дивитѣ и свирепи турци не е било трудно да го нападнатъ, завладѣятъ и подложатъ на нечувани насилия. Сега е дошелъ моментътъ да вземемъ поука отъ тия грѣшки и да „подготвимъ наши млади сили за едно скоро бждаще блѣскаво щастие на народа ни“. Подготовката трѣбва да бжде грижлива и здрава, иначе освобождението ще бжде нова ги-